

Reparatie Wet werk en zekerheid op komst

Er komt een nieuwe wet met verbeteringen en verduidelijkingen van de Wet werk en zekerheid. Dat schrijft minister Asscher van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan de Eerste Kamer. De reparatiewet wordt op korte termijn ingediend bij de Tweede Kamer.

WERK EN INKOMEN

In totaal worden er, naast 'enkele technische onvolkomenheden', met de reparatiewet negentien wijzigingen doorgevoerd in de Wet werk en zekerheid, blijkt uit een lijst die Asscher naar de senaat heeft gestuurd. De wijzigingen worden doorgevoerd mede na kritiek van de Vereniging van Arbeidsrecht Advocaten Nederland (VAAN). Die stuurde de Eerste Kamer in maart een forse lijst met 'onduidelijkheden en gebreken' in de Wwv. De advocaten pleitten daarin al voor reparatiewetgeving. De senaat vroeg Asscher nadrukkelijk aandacht te besteden aan de kritiek. De VAAN stelt onder meer dat de door het kabinet gewenste vereenvoudiging van het ontslagrecht met het huidige voorstel niet behaald wordt. Ook vindt het overgrote deel van de leden het nieuwe stelsel juridisch niet deugdelijk, bleek uit een enquête.

'Er wordt een wet gemaakt die vele jaren dienst zal moeten doen,' zei VAAN-voorzitter Keulaers vorige maand in SC. 'Dat moet een goede wet zijn. Maar de kwaliteit lijkt op dit moment onvoldoende te zijn.' De VAAN wil ook dat het onderdeel van de wet dat al op 1 juli aanstaande in werking moet treden, een jaar wordt uitgesteld. Het gaat om onder andere een wijziging van de regels omtrent de proeftijd en de nieuwe aanzegtermijn. Asscher ziet daar echter geen aanleiding toe.

In de eerste schriftelijke behandeling uitte de Eerste Kamer zorgen over de flexregels in de Wet werk en zekerheid. Met de wet wordt onder meer geregeld dat werknemers met een tijdelijk contract al na twee jaar recht hebben op een vast contract. Nu is dat nog drie jaar. De Eerste Kamerfracties van coalitiepartijen VVD en PvdA vrezen dat werknemers daardoor al na twee in plaats van drie jaar op straat komen te staan. Zeker wanneer er veel werkloosheid is, en dus een groot aanbod van arbeidskrachten, wordt 'de positie van de flexmedewerker eerder verzwakt dan versterkt', schrijft de VVD. Die vrees wordt nog groter doordat ontslagen werknemers pas na twee jaar recht hebben

op een ontslagvergoeding. Wie korter in dienst was, heeft geen recht op deze vergoeding'. Eerder maakte ook de Tweede Kamer zich zorgen over dit deel van de wetswijziging. Dat leidde er al toe dat de regels een jaar later ingaan en eerder worden geëvalueerd. Asscher deelt de zorgen van de coalitiepartijen niet. Hij wijst erop dat

door de met de wet beoogde vereenvoudiging van de ontslagprocedures en de verlaging van de ontslagvergoeding, werkgevers hun tijdelijke werknemers juist eerder een vast contract zullen aanbieden. Asscher is daarom niet van plan om dit deel van de wet aan te passen. (RvdD)

Zie ook het interview op pagina 5.

Reparatiewet

Met de reparatiewet wordt onder meer verduidelijkt dat de werkgever het loon van een werknemer die door zijn eigen schuld niet meer volledig kan werken, moet doorbetalen voor de uren waarop deze wel werkt. Ook wordt geregeld dat sociale partners in de cao kunnen afspreken dat tijdelijke contracten die overwegend zijn aangegaan vanwege het educatieve karakter, zoals stages, langer mogen doorlopen dan twee jaar.

Stemfie mag van rechter

Heel veel kiezers, onder wie D66-leider Pechtold, maakten tijdens de gemeenteraadsverkiezingen in maart een stemfie, een selfie in het stemhokje. Vrijdag bepaalde de rechter in kort geding dat stemfies zijn toegestaan en dat minister Plasterk daarvoor eerder geen onjuiste uitspraak had gedaan. Volgens de Stichting Bescherming Burgerrechten vormen stemfies een risico voor het stemgeheim. Foto: Olaf Kraak/ANP

Wettelijke taak ACM met opzet vaag gehouden

De wettelijke taakomschrijving van de Autoriteit Consument en Markt (ACM) wordt bewust vaag gehouden. 'We zijn huiverig dingen te verbieden die op economische gronden toegestaan zouden moeten zijn,' zei EZ-ambtenaar Lars van de Braak onlangs op een symposium in Den Haag, georganiseerd door de toezichthouder in samenwerking met economieblad ESB.

Van de Braak verwees naar artikel 1, lid 5 van het voorstel Stroomlijningswet ACM, dat momenteel bij de Eerste Kamer ligt. Hierin wordt het doel van de ACM omschreven als 'het bevorderen van goed functionerende markten, van ordelijke en transparante marktprocessen en van een zorgvuldige behandeling van consumenten'. De ambtenaar erkende 'dat je hiermee alle kanten op kunt'.

Marcel Canoy, hoofdeconoom bij bureau Ecorys, riep de wetgever tijdens dezelfde bijeenkomst op 'duidelijker aan te geven waar het mandaat van de ACM begint en waar het eindigt'. Volgens hem is het optreden van de toezichthouder in hoge mate onvoorspelbaar voor sectoren waar publieke belangen een rol spelen, zoals de zorg en energie. 'De ene keer weegt de ACM die publieke belangen wel nadrukkelijk mee in haar beslissing, de andere keer niet.'

De afwijzing van het energieakkoord door de toezichthouder is volgens Canoy 'de meest knullige manier' waarop dit wegen van publieke belangen naar eigen goeddunken van de ACM heeft plaatsgevonden. De toezichthouder verhoedde de sluiting van vijf oude kolencentrales omdat de consument daar niet beter van zou worden. (RS)

EU maakt aanspannen massaschadezaken onmogelijk

Het recht om massaschadezaken aan te spannen is één ding. Europa dreigt de financiering ervan echter onmogelijk te maken, waarschuwt Ianika Tzankova, hoogleraar massaschade aan de Universiteit van Tilburg en partner bij advocatenkantoor Barents-Krans in Den Haag.

RECHT EN RECHTSPRAAK

'Ik zie het elke keer als een klein wonder als het partijen en hun advocaat lukt om een financieringsarrangement te treffen,' zegt Tzankova over massaschadezaken. Op papier zijn er verschillende vormen van financiering mogelijk – door gedupeerden zelf, van rechtsbijstandverzekeraars of andere geldschieters bijvoorbeeld. Maar als je die verschillende opties in het geval van massaschade gaat afpellen, zie je dat er veel beperkingen zijn en feitelijk weinig overblijft. Waar de jurist zich al zorgen maakt over het huidige financieringsklimaat, huivert ze bij de plannen van

de Europese Commissie, die vorig jaar met een 'aanbeveling' kwam voor een Europees kader voor collectief verhaal. 'Deze aanbeveling staat bol van regels die de procedurele afwikkeling van massaschade niet veel verder helpen. Die regels zijn nog niet bindend, maar ze kunnen de opmaat vormen naar bijvoorbeeld een richtlijn,' verduidelijkt ze de juridische status. Nederland heeft al laten weten het niet eens te zijn met een aantal belangrijke onderdelen.

Merkwaardige eisen

Op het gebied van de financiering bevat de aanbeveling merkwuurde eisen, zegt Tzankova, vooral als je ze in samenhang bekijkt. 'Zo moeten organisaties die collectieve acties instellen over voldoende expertise, mankracht en financiële middelen beschikken. Op zich een redelijke eis als de belangen aan beide kanten groot zijn. Maar het moet tegelijkertijd een non-profitorganisatie zijn. En *no cure no pay* is volgens de aanbeveling niet toegestaan. Waar moet de financiering vandaan komen?' Tzankova betwijfelt daarom of de Europese aanbeveling goed doordacht is. 'Realiseert men zich wel dat, als je

alles nagaat, er weinig voorhanden blijft voor de financiering van dit soort zaken?' Dezelfde kritiek uitte ze in haar bijdrage voor een stuk van het European Law Institute (ELI) – een in Wenen gevestigde juridische denktank, die deelneemt aan het Europese publieke debat over de regels. Het artikel met het officiële standpunt van ELI, ook over de financiering, zal binnenkort worden gepubliceerd.

'Een financier zal altijd willen dat zijn stem wordt gehoord'

Geld van derden is een mogelijkheid die overblijft voor de financiering – vooropgesteld dat iemand een zaak wil financieren. Ook daarbij zouden van Brussel nieuwe regels moeten gelden. Dat staat in dezelfde aanbeveling. Zo mogen geldschieters geen pogingen doen om beslissingen, bijvoorbeeld over een regeling, te beïnvloeden. 'Dat is niet realistisch,' zegt Tzankova. 'Een financier zal altijd willen dat zijn stem in enige mate wordt gehoord.'

Er zijn andere manieren, stelt ze,

om onredelijke en onwenselijke inmengingen van de financiers te voorkomen als het om consumentenbescherming gaat. Voor ondernemingen betwijfelt ze de meerwaarde van wettelijke interventie. 'Het besluit van de minister om de huidige praktijk eerst aan te kijken en te evalueren, voordat beslissingen worden genomen, is wijs. Straks eindigt je met oplossingen voor niet-bestaande problemen en worden wezenlijke kwesties juist niet aangepakt. Je moet eerst weten wat er speelt.'

Vrije keus

Financiering door rechtsbijstandverzekeraars, waar in Europa vaak als mogelijkheid op wordt gewezen, is volgens haar op zijn retour. Dat heeft te maken met een uitspraak van het Europees Hof van Justitie, die het recht op de vrije keus voor een advocaat ook bij massaschadezaken garandeert. Rechtsbijstandverzekeraars zouden daardoor kunnen beslissen om massaschadezaken uit te sluiten in hun voorwaarden, zoals in Duitsland is gebeurd of onder sterk beperkende voorwaarden aan te bieden, waardoor de dekking illusoir wordt. Op het moment dat tal van

cliënten een eigen advocaat in de arm willen nemen, wordt het namelijk minder interessant voor de verzekeraar om een dienst aan te bieden. Natuurlijk is er ook de optie dat klagers of gedupeerden zelf de financiering verzorgen. 'Maar dat werkt alleen bij zaken met hele grote groepen actieve rechtzoekenden, zoals bij Dexia het geval was. En dan hebben we het nog niet eens over de logistieke kant van het collecteren van de bijdragen. Daarnaast speelt het *free rider*-probleem: ook als mensen niet betalen, kunnen zij toch profiteren van de uitspraak. Dus waarom zou je meebetalen?' Sinds begin dit jaar laat de Nederlandse Orde van Advocaten, gesteund door de politiek, experimenten met *no cure no pay* toe. 'Tien jaar geleden werd hier al over nagedacht, nu is de draad weer opgepakt. Met een heel voorzichtig eerste stapje, alleen voor individuele letselschadezaken,' vat Tzankova het samen. 'Té voorzichtig, vindt ze, en niet helemaal meer van deze tijd. 'Zou het niet leerzamer en efficiënter zijn, met alle financiële en mededingingskwesties op dit moment, om het experiment uit te breiden naar deze terreinen?' (RS)